ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ

ਐਤਵਾਰ, 9 ਮਾਰਚ, 2014

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਪੋਕਸਮੈਨ

ਸਪਤਾਹਿਕੀ

ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੱਖ ਹਸਤੀ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਉਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਹੀ ਅੱਗੇ ਕੀਤੇ

ਡਾ. ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ

ਨਵੰਬਰ 2013 ਵਿਚ ਮੈਂ ਅਰਵਿੰਦਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਧਰਮ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦਾ ਪ੍ਰੇਤ— ਸਿੱਖੀ, ਭਾਰਤ, ਉਤਰ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਤਰਜਮੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ' ਨਾਮੀ ਕਿਤਾਬ, ਜੋ ਕਿ 2009 ਵਿਚ ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਤੋਂ ਛਪੀ, ਦਾ ਰਿਵਿਊ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਟਰਨੈਟ 'ਤੇ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਰੀਵਿਊ ਦਾ ਸਾਰੰਸ਼ ਮੈਂ ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰੇਡਿਓ ਅਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿਤਾ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਢਲਿਊ ਐਚ. ਮੈਕਲੌਡ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਰੰਚ ਹੀ ਹੋਰ ਭਰਮ ਚਕਨਾ (frame-work) ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਕੇ ਅਗੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਗਿਣੇ ਮਿਥੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਬਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਾਜਸ਼ ਅਧੀਨ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਪੇਗੰਡਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਮੰਡੇਰ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸਟਡੀਜ਼ ਦੀ ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਬੜੇਰ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਥੇ ਇਕ ਗੱਲ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਰਥਾ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਇਕ ਅਖੌਤੀ ਸਕਾਲਰ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਦੇ ਬੜੇ ਲੰਮੇ-ਲੰਮੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਮੰਡੇਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਫ਼ਾਈਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਮੰਡੇਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਕੋਈ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਜਰਨਲ ਗਿਆਨ ਡਿਸਾਸਪੋਰ ਹੀਗਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਕੌਲਸ਼ਤਾ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ। ਇਸੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਛਪਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ 7 ਫ਼ਰਵਰੀ, 2014 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਇਕ ਲੇਖ ਲਿਖ ਕੇ ਮੰਡੇਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

1. ਮੈਂ ਮੰਡੇਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ 388 ਪੰਨੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਤਾ ਜਿਥੇ ਮੰਡੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਇਕ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਣੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਵੱਸਥਾ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ' ("Sikhism must revert to its original peaceful state. True Sikhism is without a desire for sovereignty, a Sikhism that has already renounced politics through interiorization") ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗੱਲ ਟਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੰਡੇਰ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਸਿੱਖੀ ਹੱਕਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਬੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2. ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਮੰਡੇਰ ਅਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 295 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਘਾਰਵਾਦੀ ("degenerative evolution") ਦੌਰ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਾ ਦਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲਸ਼ੀ ਤੋਂ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ।

3. ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਮੰਡੇਰ ਅਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 255 ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 9 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਪੱਧਰ (weaker copies) ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਚ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਲਾਜਵਾਬ ਹੋ ਗਿਆ।

4. ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਮੰਡੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਵਿਚ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਵਿਚ ਹੋਏ ਇਲਹਾਮ (revelation) ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਰਾ ਵਲੋਂ ਮਨ-ਘੜਤ (pseudo theory-page 211) ਬਣਾਈ ਮਿਥਿਆ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਮੰਡੇਰ ਦਾ ਮੰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਲਹਾਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਣ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ।

5. ਮੰਡੇਰ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 369 'ਤੇ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਦੀ ਤੌਹੀਨ ਕੀਤੀ। ਖ਼ਾਲੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ("deceitful concept") ਦਸਿਆ। ਮੰਡੇਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖੀ ਇਕ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ (monotheism) ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੋ ਮਰੜ ਤਰੀਕ ਕੇ ਖੰਡੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੰਡੇਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6. ਜਿਥੇ ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ, ਪੰਨਾ 229 'ਤੇ, ਮੰਡੇਰ ਨੇ ਤਾਂ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਵਿਚੋਂ 'ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੈ ? ਕੀ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਇਕ ਮੂਰਤੀ (idol) ਨਾਲ 'ਨਿਰਭਉ', 'ਨਿਰਵੈਰ' ਅਤੇ 'ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਗਸ਼ਤਾਜੀਆਂ ਤਾਂ ਇਕ ਰੱਬ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਹਵਾ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰਾਂ ਤਾਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਉਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ। ਮੰਡੇਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚੋਂ ਅਕਾਲ (Timelessness, transcendance) ਦਾ ਅੰਸ਼ ਕੱਢ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਲ (Time) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਲ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਬਦਾ�past ਪਾਠਕ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਮ ਵਿਚੋਂ ਅਕਾਲ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਘਾਤਕ ਹੈ ?

7. ਮੰਡੇਰ ਦਾ ਟਿਚੂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਛਮੀ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਭੰਤਿਕ ਕਸਵੱਟੀ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ('ruthless interpretation of Gurmat') ਪਰਖ ਕੇ ਹੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਰਾਜਸੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਲਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਡੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਿਮਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ ਮਰਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਕਿ ਸਿਮਰਨ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰੱਬ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਭ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਥੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ (Problem) ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

8. ਮੰਡੇਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੀਸਾਈ ਧਰਮ ਹੀ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਕਾਲਿਨਾਰੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚ ਵੀ ਕਾਲਿਨਾਰੀ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਤੱਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਏਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੀਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਡੇਰ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਬੀੜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਸਰਬ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਜ਼ਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਸ਼ਰਨਦੀਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਡੇਰ ਨੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਦੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੰਡੇਰ ਪਛਮੀ ਨਕਤੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ 'ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ' ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਪਛਮੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲਿਨਾਰੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾ ਸਕਦੇ। (Mandair states, 'non-monotheistic and non-monistic conception of Shabad Guru, far from being yet another idiosyncratic product of modern Sikh ideology, resists ideology as such' page-333)

9. ਮੈਕਲਿਉਡ ਦੀ ਦਿਤਾ ਹਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਚਲਦਿਆਂ, ਮੰਡੇਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਖਰੀ ਹੋਂਦ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਛਮੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆ ਕੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ। ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਕ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੱਖ' ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸ਼ਬਦ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪੂਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਮੰਨਿਆ, ਜਾਤ ਪਾਤ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ, ਮੁਰਤੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਵਿਰੁਧ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕਤੀ ਸੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕੇ ਜੰਮਣ ਜਾਂ ਸਗੋਰ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਚਲਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਛੋਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣਾਇਆ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਬਰ, ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂ ਨਾਲ ਜੂਝਣ ਦੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਿਖਿਆ ਹੀ ਦਿਤੀ, ਸਗੋਂ ਆਪ ਅਗਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੀ ਝੜੀਆਂ। ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਸਿੱਖ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖ਼ੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ। ਮੰਡੇਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਕ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੌਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 740 ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਕੰਬਾਊ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਤਕ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਮੰਡੇਰ ਦੀ ਪੰਜ ਸੌ ਸਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਕ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਵਾਦ ਪਲ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਲੋਂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਪਨਾਇਆ ਅਲੋਚਨਾਤਮਕ ਰਵਈਆ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਲ਼ਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਤਾਂ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਪਰਾ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਿਆਰੇ ਜਹੇ ਵਰਗ ਵਿਚੋਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇ ਇਕੋ ਹੀ ਹਥਿਆਰ, ਕੇਵਲ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੀਸਾਈ ਮੱਤ ਅਤੇ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਦਿਤੀਆਂ ਚੁਨੌਤੀਆਂ ਦਾ ਡੱਟ ਕੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕ ਮੰਡੇ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਕਾਲਿਫ਼ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਇਕ ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਾਵਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ। ਮੰਡੇਰ ਟਰੰਪ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਬਖਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਕਾਲਿਫ਼ ਦੇ ਛੇ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਮਹਾਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਡੇਰ ਮੈਕਲਿਉਡ ਦੇ ਵੰਜ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵਡਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

10. ਮੰਡੇਰ ਅਪਣੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਯਮਨ ਗਿਲਾਸਫ਼ਰ ਹੀਗਲ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੀਗਲ ਪਛਮੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਸਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਨੀਵੀਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ